

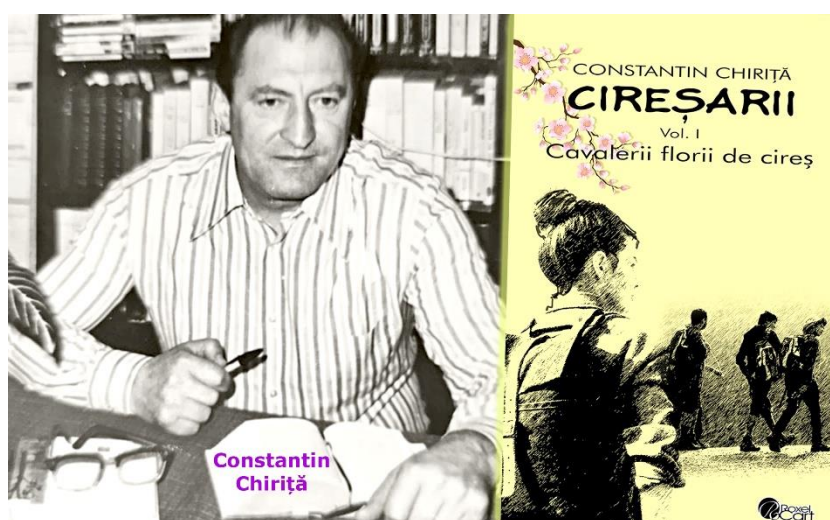
Chiriță 100. Cireșarii 70. Un centenar ratat într-un județ ignorant

14 martie 2025 By **Vremea Nouă**

CIREȘARII vs.IGNORANTII... Constantin Chiriță e un monument. A avut sansa să se nască într-o localitate cu o veche rezonantă cultură într-o vreme apusă de demult (Putu Olarului), care acum e condusă de ignoranți. Nu întâmplător a devenit cea mai săracă localitate din județul Vaslui, deci polul sărăciei din UE. Aici, avem și cel mai neinspirat primar, care a ratat centenarul unei personalități, ce putea schimba destinul comunității pe care o conduce. Noi îi dedicăm maestrului, de centenar, această editie de ziar. Am sperat că ziua de 12 Martie va fi marcată cum trebuie în comuna Ibănești, nu cu

fast, ci cu bun simt. Dar nimic! Așteptarea a fost în zadar, pornind în interiorul nostru de ciresari, o revoltă a bunului simt. Rămânem doar cu admiratia, că oameni precum Nichita Stănescu s-au declarat CIREȘARI. Multumim Bibliotecii Nationale a României care a marcat centenarul memoriei maestrului Chiriță printr-o serie de manifestări ce tin 20 de zile si editurii Cartex pentru editia aniversară a celor cinci volume din Ciresarii.

INSPIRAȚIE ȘI PLECTIS... Vasluiul primește în aceste zile o lecție usturătoare, în urma căreia, dacă va vrea, va învăța că imaginea pozitivă a unui județ – deziderat clamat mai mult de fațadă, prin campaniile electorale, nu va putea fi atins niciodată, dacă autoritățile vor ignora marile personalități care definesc și înnobilează destinul acestor locuri. Miercuri, 12 martie 2025, de pildă, s-au împlinit 100 de ani de la nașterea scriitorului Constantin Chiriță, vasluianul excepțional cu rădăcini într-un sătuc din comuna Ibănești. A urmat școala la Bârlad, a ajuns la studii la București și a devenit, apoi, unul dintre cei mai importanți scriitori ai României, întrucât o țară întreagă, tinerii îndeosebi, au fost fascinați de seria sa de romane „Ciresarii”, o scriere-fenomen, care a captivat generații la rând. Unii s-ar fi așteptat ca împlinirea Centenarului de la nașterea lui Constantin Chiriță, vasluienii să știe să valorifice la scenă deschisă momentul, pentru a arăta ce oameni minunați au dat țării acest ținut. Din păcate, nu s-a întâmplat așa. Doar un licăr de omagiu a pâlpâit la Bârlad, la Biblioteca Stroe Belloescu, iar la Biblioteca Județeană „N. M. Spătarul” au fost organizate două expoziții dedicate lui Constantin Chiriță. La Ibănești însă, în comuna în care s-a născut marele scriitor și de pe ulițele căreia s-a inspirat pentru a crea fenomenul „Ciresarii”, ilustrul fiu al locului a fost complet uitat.

Primarul George Pîrlog s-a scuzat pentru că în comună nu s-a petrecut nici măcar un simpozion într-o sală de clasă, prin aceea că instituția nu are bani. „Nu facem nimic, pentru că avem datorii. Trebuie să facem mai întâi drumuri, apă, canalizare și apoi vom face ceva pentru Constantin Chiriță”, a susținut, simplu, primarul Pîrlog. Și dacă cei din comunitatea sa l-au uitat sau l-au „amânat” cu cinstirea până când vor face ei canalizare prin comună, iată că Biblioteca Națională a României, împreună cu editura Cartex, au transformat întreaga lună martie într-un omagiu pentru vasluianul Constantin Chiriță prin expoziția „Chiriță 100. Cireșarii 70”. Neprețuită este, de asemenea, și admirația poetului Nichita Stănescu pentru romanul care a captivat generații la rând: “Eu sunt un cireșar. N-aș fi fost niciodată un cireșar dacă Constantin Chiriță n-ar fi inventat cireșarii”, a fost mărturisirea emoționantă a lui Nichita Stănescu, ea însăși o dovadă a succesului de excepție de care s-a bucurat volumul vasluianului Constantin Chiriță.

„Cireșarii” a fost și a rămas expresia unui fenomen literar, care a captivat generații întregi de tineri din România. Vasluienii ar trebui să fie atât de mândri, că cel care a creat o serie de cinci romane, iubite de cititorii din întreaga țară, este unul dintre ei, născut în 1925, în comuna Ibănești, satul Puțu Olarului! Și acum, la împlinirea celor 100 de ani de la nașterea prozatorului Chiriță, ar fi fost un prilej excelent ca toți cei care în prezent vorbesc doar de rău Vasluiul, fără să îi cunoască cu adevărat locurile, oamenii și istoria sa, să afle că unul dintre scriitorii emblematici ai literaturii române, admirat de o țară întreagă, este vasluian. Din păcate, nu s-a făcut mare lucru cu prilejul acestui Centenar, cu excepțiile, de altfel laudabile, de la cele două Biblioteci din Bârlad, respectiv Vaslui. La Ibănești, comuna unde s-a născut Constantin Chiriță, uitarea a fost completă. Pe ulițele amorțite, numele acestui ilustru fiu al locurilor pare să fi fost uitat de mult. Școala unde merg cei 169 de școlari nu îi poartă numele, nu este măcar un bust care să îl reprezinte sau măcar vreo străduță care să îi cinstească memoria. Primarul George Pîrlog, altfel un primar cu carte, spune tranșant că nu are nici bani, dar nici timp pentru omagierea lui Constantin Chiriță, pentru că Primăria are datorii, cheltuieli și, în genere, are pe cap o grămadă de chestii serioase, precum apa, canalizarea și drumurile. Este drept că a ajuns la conducerea abia după alegerile de anul trecut, luând locul unui primar-problemă, Benone Pletea, care s-a dovedit a fi o catastrofă în administrație, permanentizată, din păcate, în fruntea comunei timp de cinci mandate. „Voi face ceva în viitor”, a ținut să adauge primarul Pîrlog, despre omagierea scriitorului Chiriță.

Ibăneștiul nu s-a ostenit să marcheze Centenarul, dar Biblioteca Națională a României și Editura Cartex au rezervat un eveniment amplu vasluianului celebru

Până se vor organiza însă consătenii din locurile natale ale scriitorului Constantin Chiriță, pentru „viitorul” în care vor ști să transforme numele acestei mari personalități literare într-o carte de vizită prețioasă, iată că instituții de cultură prestigioase din țară au căutat să dea Centenarului, totuși, puțină strălucire „Între 12-31 martie 2025, găsiți toate cărțile lui Constantin Chiriță, mașina lui de scris, manuscrisele, fotografiile, poemele inedite scrise de Nichita Stănescu și dedicate scriitorului și multe altele, la Biblioteca Națională a României, în expoziția „Chiriță 100. Cireșarii 70”. De asemenea, la Editura Cartex apărut o ediție aniversară a „Cireșarilor”, îngrijită de Diana Chiriță. Cele cinci volume sunt cartonate și sunt într-o casetă, cu un design semnat de graficianul Andrei Crăciun”, au anunțat, într-un mesaj mai amplu și plin de condescendență, reprezentanții editurii Cartex.

„Cireșarii” au provocat cititorilor din România o fascinație asemănătoare cu cea a lui „Harry Potter”: „După ce am pus punct ultimei cărți, am fost pur și simplu tras la răspundere de cititori, fiindcă părăsisem Cireșarii”

„Primul volum l-am început prin anul 1954 și a pornit de la dorința de a scrie o carte așa cum aș fi vrut eu să citesc în copilărie. Voiam ca tinerii să se regăsească în eroii cărții și să-i îndrăgească pentru totdeauna. Nenumăratele scrisori pe care le-am primit după apariția primului volum, discuțiile purtate cu cititorii m-au făcut să cred că n-am greșit. La această primă confruntare, izbutisem deci. Atunci m-am hotărât să scriu volumul al doilea. El poartă numele „Castelul fetei în alb”. Ideea mă cucerise. Cireșarii mei erau inteligenți, îndrăzneți, sinceri, generoși, cu fantezie, uniți printr-o solidaritate plină de farmecul vârstei. Îi iubeam. Eram copiii mei. Mă cuceriseră și atunci am scris volumul al treilea, „Drum bun, Cireșari”. Era o carte de adio. Eroii mei crescuseră, deveniseră tineri în toată puterea cuvântului și porniseră în lume, fiecare pe drumul său propriu. Sosise momentul despărțirii. Atunci mi-am dat seama cât sunt de legat de ei. Eram creația mea. Eram mândrit că au plecat, dar, undeva, un gând tainic îmi șoptea că voi mai reveni la ei. Punând ultimul punct la ultima frază a „Drumului bun”, nu bănuiam nici pe departe reacția cititorilor. Puțin timp după ce cartea a intrat în circuitul lecturii, am fost pur și simplu tras la răspundere de cititori, fiindcă părăsisem Cireșarii. Am văzut în asta o asemenea dovadă de credință pentru eroii mei, încât m-am simțit tulburat. Nu, nu puteam să-mi trădez cititorii, mi-am spus, cărțile copilăriei nu se uită niciodată. Și-atunci m-am hotărât să scriu „Roata norocului”, a povestit într-unul din memorabilele sale interviuri, Constantin Chiriță.

Repere ale destinului unui vasluian celebru și iubit de lumea literară românească, „Cireșarul” Constantin Chiriță

BIBLIOGRAFIE... Constantin Chiriță s-a născut în anul 1925 în satul Puțu Olarului, comuna Ibănești, Vaslui. Scriitorul a urmat primele șase clase liceale la Liceul "Gheorghe Roșca Codreanu" din Bârlad, iar pe ultimele două, la București. A început cursurile Politehnicii bucureștene, pe care le-a abandonat însă, alegând calea literaturii și jurnalismului. A fost redactor și a colaborat la mai multe publicații literare sau de informație din toată țara. După cel mai cunoscut roman al său, "Cireșarii", s-a turnat și un film. Cartea cuprinde, de altfel, cinci volume: "Cavalerii florii de cireș", "Castelul fetei în alb", "Roata norocului", "Aripi de zapadă", "Drum bun, cireșari!". Constantin Chiriță și-a visat prima oară "Cireșarii" pe meleagurile natale de la Vaslui, pe Valea Similei și în padurea la Trestiana, după cum avea să povestească niște ani mai târziu, când toți voiau să afle cum s-au „născut” eroii „Cireșari”. Vasluianul Constantin Chiriță a murit pe 14 noiembrie 1991, în Germania.